

Til alle barn som ser utstillingen min

Da jeg var liten, likte jeg å plukke blomster
og tenkte at når jeg ble stor så vil jeg jobbe i blomsterbutikk.
Jeg likte å tegne også, og etter hvert så fant jeg ut at jeg ville gå på skole for å lære mer om å tegne og male.
Etter hvert så syntes jeg det aller morsomste var å lage ting i leire.
Det synes jeg ennå, og derfor har jeg blitt kunstner, og da har det blitt jobben min.
Som kunstner så plukker jeg fremdeles, selv om det ikke er så mye blomster.
Jeg plukker, velger og setter sammen figurer som andre har laget, men som blir mine til slutt.
Jeg bruker ting som ikke er så fine lenger
Og ved å forandre på figurene gjør jeg dem synlige igjen.
Som om jeg legger en flat ting i vann, og poff!
så har den poppet opp og blitt levende.
Eller som Askeladden som fant skrot
– han gav skrotet ny mening og klarte å målbinde prinsessa.
Jeg vil overraske meg selv, og kanskje deg også, med måten figurene er satt sammen på og hvordan de blir til slutt.
Jeg synes porselen er den fineste leiren.
Det er hardt, hvitt og vakkert.
I gamle dager så klarte de ikke å lage porselen her i Europa, men i Kina og Japan hadde de klart det lenge.
Porselen var noe alle ville ha, men bare konger og dronninger hadde nok penger til å kjøpe det.
Det ble kalt for hvitt gull.
Nå vet vi hvordan vi skal lage det her også, til slutt så var det noen som klarte å få tak i oppskriften på porselensleire.
Arbeidene på denne utstillingen har jeg laget på en fabrikk som heter Porsgrund Porselænsfabrik. Der har de laget porselen i
over hundre år.
Det var vanskelig å lage de store isbjørndamene, for de gikk så lett i stykker når de ble brent i ovnen.
Det er fordi porselenet er mykt som smør før det blir hardt.
Når det var mykt som smør så forandret formen på seg, og den sprakk både her og der.
Porselen er et levende materiale – hvis dere ser nøye etter så er alle isbjørndamene forskjellige, selv om de er laget ut i fra
samme form.
Kanskje vi kan si at porselenet bestemmer litt selv når det er i ovnen.
Jeg er glad i eventyr, og kanskje dere finner noen skulpturer på utstillingen som minner om et eventyr dere har hørt.
Jeg liker også superhelter og skumle fortellinger. Kanskje dere ser noe dere synes er skummelt på utstillingen?
Også liker jeg egg! Håper dere gjør det òg!

Hilsen Irene Nordli